

Ændringsforslaget i tillægsbetænkningen vedtoges uden afstemning.

Lovforslagene som helhed sattes derefter til forhandling.

Heinesen (S):

Siden andenbehandlingen af regeringens afgiftsforslag i nat er der indgået et politisk forlig imellem de såkaldte tillidspartier. Tillidspartierne var længe om, meget længe om at finde ud af, hvad de skulle have tilliden i, men nu er det altså lykkedes. Forliget består i, at 2½ pct.s afgiften ved salg af fast ejendom afskaffes, og at skatterne på øl og cigaretter og andre lignende varer forhøjes med mere end det, der var foreslået i regeringens oprindelige forslag.

Det er et dyrt forlig for befolkningen, især for den del af befolkningen, som har jævne indkomster, for det, der jo er sket med dette forlig, er, at man har givet de afgifter, som i ganske særlig grad vender den tunge ende nedad, en ekstraordinær forhøjelse, og samtidig har man afskaffet den 2½ pct.s afgift, som årligt inddrager mere end ½ mia kr. af arbejdsfri indkomster hos dem, der sælger jord og fast ejendom. Samtidig med at man altså gør det daglige forbrug dyrere, letter man beskatningen af den arbejdsfri værdistigning på jord og fast ejendom. Jeg skal ikke nægte, at vi synes det er dristigt i forhold til befolkningen, og vi nødes til at sige, at vi også finder, at det er en i det hele social politik.

Samtidig med . . .

Formanden:

Jeg håber, at vi kan have ro i salen under denne forhandling.

Heinesen (S):

. . . at man lægger afgifter på forbruget af størrelsesordenen 2½-3 mia kr., mister man altså en indtægt, hentet fra arbejdsfri værdistigninger, på mindst 550 mill. kr., og det finder vi er en hovedløs økonomisk politik. Tror man virkelig, at befolkningen vil kunne forstå, at man den ene dag går ud og siger, at nu er den økonomiske situation meget alvorlig, den økonomiske udvikling går i en faretruende retning, og nu er det nødvendigt at pålægge befolkningen byrder,

samtidig med at man letter beskatningen af værdistigninger for dem som ejer jord og fast ejendom?

Vi ved ikke, om tillidspartierne har tillid til hinanden — det kan man have sine tvivl om, når man har fulgt forhandlingerne — men vi er i hvert fald sikre på, at denne politik ikke vinder nogen tillid i befolkningen. Socialdemokratiet tager kraftigt afstand fra denne meningsløse politik. Vi stemmer imod afgiftsforslagene, ligesom vi naturligvis senere vil stemme imod 2½ pct.s afgiftens ophævelse.

Under andenbehandlingen i går blev der fra forskellig side gjort forsøg på at skabe nogle myter om det, der var foregået i de forudgående døgn. Således sagde hr. Christophersen, at det var uroen på arbejdspladserne, der havde været bestemmende for socialdemokratiets stillingtagen under forhandlingerne, og hr. Hilmar Baunsgaard strejfede, omend i blide vendinger, samme tema.

Uroen lammede socialdemokratiet og berøvede partiet dets handlekraft, sagde hr. Christophersen. Jeg kan faktisk nøjes med at henstille til hr. Christophersen, at han læser sin egen partipresse, for i et telegram fra Venstrepressens Bureau fra i går hedder det — jeg citerer:

„Socialdemokratiet er i gang med forhandlinger for bl. a. at forhindre, at der sker sociale uretfærdigheder. Socialdemokratiet er i folketinget for at lave et praktisk politisk arbejde, og så må man på valgdagen dømme os på vore gerninger.

Med denne klare udtalelse gav socialdemokratiets formand, fhv. statsminister Anker Jørgensen, klar besked.“

Det var venstrepressens telegram.

Lidt senere i telegrammet refereres socialdemokratiets næstformand, hr. Kjeld Olesen, for følgende udtalelse:

„Socialdemokratiet lader sig ikke påvirke af demonstrationer, spontane, eller hvordan de nu er blevet til, men vi gør et stykke politisk arbejde til gavn for de interesser, som vi er sat til at varetage.“

Dette burde være en tilstrækkelig tilbagevisning af hr. Christophersens påstande, men for en sikkerheds skyld skal jeg gøre opmærksom på, at hr. Christophersens udtalelser dementerer sig selv. Som alle kan slå efter, blev socialdemokratiets holdning til